

Handelingen

8-9

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1982-1983

Vergaderingen van januari 1983

UITBETALING PREMIES SECTOR HUISVESTING
CONTROLE AFVALINVOER UIT NEDERLAND
BEVORDERING WERKGELEGENHEID WELZIJNSSECTOR
WERKING NEDERLANDSE TAALUNIE
BEVORDERING WERKGELEGENHEID SECTOR CULTUUR
COMMISSARIAAT-GENERAAL INTERNATIONALE CULTURELE SAMENWERKING
VERDRAG ECONOMISCHE, SOCIALE EN CULTURELE RECHTEN
ADVIESCOMITE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG
PROCEDUREVEREENVOUDIGING GEMEENTEWET
FRANSTALIG ONDERWIJS VLAANDEREN
OVERLEVINGSKANSEN VTR MACHELEN
BEVOEGDHEID VLAAMSE RAAD EN VLAAMSE EXECUTIEVE
SOCIALE HUISVESTING EN WONINGBOUW LIMBURG
SPORT- EN SOCIAAL-CULTURELE VERENIGINGEN

Inhoud

Nr. 8 25 januari 1983
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 331

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 331

Verslagen
Indiening, blz. 331

Adviezen van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 332

Jaarverslag
Indiening, blz. 332

Samenstelling van Commissies
Wijziging onder de vaste leden, blz. 332

Onderzoek naar de taalgroep, blz. 332

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Ansoms tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de laattijdige uitbetaling van premies allerhande in de sector huisvesting, blz. 332

Vraag van de heer J. Ansoms tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het gebruik van de resultaten van de controle op de invoer van afval uit Nederland, blz. 333

Vraag van de heer M. Olivier tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het gebruik van de mogelijkheden die het koninklijk besluit nr. 25 biedt in verband met de bevordering van de werkgelegenheid, blz. 333

Mededeling van de Voorzitter, blz. 334

Vragen (R.v.O. art. 66) (Voortzetting)

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de werking van de Nederlandse Taalunie, blz. 335

Vraag van de heer M. Olivier tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het gebruik van de mogelijkheden die door het Interdepartementaal Begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid geboden worden aan de sector cultuur, blz. 336

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de mapjes met losse kaartjes uitgegeven door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking, blz. 337

Regeling van de werkzaamheden, blz. 337

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966 - 147 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 337
Sprekers : de heren P. Van Grembergen, verslaggever, H. Suykerbuyk, A. De Beul, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting

Artikelsgewijze bespreking, blz. 341

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Comité van advies van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg - 157 (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 341
Sprekers : de heren J. Van Boxelaer, verslaggever, A. Diegenant, W. Peeters, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid

Artikelsgewijze bespreking, blz. 346

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 348

Voorstel van decreet van de heer G. Temmerman C.S. houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1° van de Gemeentewet - 114 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 348
Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden

Artikelsgewijze bespreking, blz. 349

Regeling van de werkzaamheden, blz. 349

Nr. 9 25 januari 1983
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 351

Voorstel van resolutie
Indiening, blz. 351
Voorstel tot spoedbehandeling en aanvulling van de agenda, blz. 351

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer A. Diegenant tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de onwettigheid van het decreet van de Franse Gemeenschap van 2 december 1982 „in verband met de Franse onderwijsinstellingen die een onderwijs buiten de grenzen van het grondgebied van de Franse Gemeenschap”, blz. 352

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de resultaten van het rapport BeckaertStanwick in verband met de overlevingskansen van het bedrijf VTR te Machelen, blz. 353

Voorstel van resolutie van de heren J. Van Elewycyk, G. Verhaegen, L. De Grève en P. Van Grembergen betreffende de decreterende bevoegdheid in het Vlaamse Gewest en voor de Vlaamse Gemeenschap - 167 (1982-1983)-Nr. 1

Bespreking, blz. 353
Spreker : de heer J. Van Elewycyk

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie
Benoeming van twee vaste en twee plaatsvervangende leden, blz. 354

Interpellatie (R.v.O. art. 67) van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de Limburgse noodsituatie inzake sociale huisvestingen woningbouw alsmede de prioritaire maatregelen in dat verband, blz. 354

Samenstelling van commissies
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 359

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 359

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966 - 147 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 359

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Comité van advies van de centra voor geestelijke gezondheidszorg - 157 (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 361

Voorstel van decreet van de heer G. Temmerman C.S. houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1° van de Gemeentewet - 114 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3
Aangehouden stemmings, blz. 362
Hoofdelijke stemming, blz. 362

Voorstel van resolutie van de heren J. Van Elewycyk, G. Verhaegen, L. De Grève en P. Van Grembergen, betreffende de decreterende bevoegdheid in het Vlaamse Gewest en voor de Vlaamse Gemeenschap - 167 (1982-1983)-Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 363

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Sleenckx tot de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de moeilijkheden bij en de afbouw van heel wat sociaal-culturele en sportieve verenigingen
Hoofdelijke stemming, blz. 363
Sprekers : de heren J. Van Elewycyk, L. De Grève, G. Verhaegen, H. de Bruyne, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting

Regeling van de werkzaamheden, blz. 365

8e vergadering

Dinsdag 25 januari 1983
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10.00 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Bascour, M. Bourry, H. De Loor, K. Dillen, M. Vandenhove, F. Van Steenkiste ; gezondheidsredenen.

R. De Backer-Van Ocken, A. Steverlynck ; buitenslands.

H. Boel, J. Desseyn, J. Gabriels, L. Pans, H. Rubens, W. Seeuws, J. Somers, J. Thys, M. Van Daele, M. Van den Poel-Welkenhuysen, J. Verniers, J. Wyninckx ; ambtsverplichtingen.

A. Deneir ; familieverbindingen.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen :

– Voorstel van decreet van mevrouw

J. De Loore-Raeymaekers houdende wijziging voor het Vlaamse Gewest van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals onder meer gewijzigd bij de wetten van 22 april en 22 december 1970 – 161 (1982-1983)-Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

– Voorstel van decreet van de heren D. Vervaeke en G. Cardoen houdende regeling van het gebruik van de taal inzake bepaalde voor het publiek bestemde mededelingen – 162 (1982-1983)-Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor taalgebruik.

– Voorstel van decreet van de heer G. Verhaegen c.s. houdende erkenning en subsidiëring van organisaties voor lectuurbegeleiding – 163 (1982-1983)-Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

– Voorstel van decreet van de heer A. Bourgeois houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen – 164 (1982-1983)-Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

– Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche houdende wijziging van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen – 165 (1982-1983)-Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor onderwijs.

– Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende organisatie van de bescherming van het leefmilieu – 166 (1982-1983)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

– door de heer J. Van Boxelaer namens de Commissie voor gezondheidsbeleid over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Comité van advies van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg – 157 (1982-1983)-Nr. 3.

– door de heer P. Van Grembergen namens de Commissie voor buitenslands beleid over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966 – 147 (1982-1983)-Nr. 2.

– door de heer P. Tant namens de Commissie voor ondergeschikte besturen over het voorstel van decreet van de heer G. Temmerman c.s. houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1° van de Gemeentewet –

Voorzitter

114 (1981-1982)-Nr. 2.

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer E. Beysen houdende maatregelen ter vermindering van ongevallenrisico's die te wijten zijn aan het vervoeren van onverpakte koolwaterstoffen en die het grondwater kunnen verontreinigen - 79 (1981-1982)-Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid.
 - Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende bepaling van de eedformule af te leggen voor de Vlaamse Raad en voor de Vlaamse Gemeenschap - 54 (1981-1982)-Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor het reglement en de verzoekschriften.
 - Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende de eedaflegging van de leden van de Vlaamse Executieve - 60 (1981-1982)-Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor het reglement en de verzoekschriften.
-
-

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1981 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Dit verslag ligt ter inzage op het Se-

cretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wiziging onder de vaste leden

De Voorzitter : Dames en heren, door de PW-fractie wordt voorgesteld in de Commissie voor buitenlands beleid de heer Grootjans als vast lid te vervangen door de heer Brill.

Geen bezwaar ? (Nee)

Aldus is besloten.

ONDERZOEK NAAR DE TAALGROEP

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar de taalgroep betreffende de heer José De Bremaeker, Senator, de heer Jan Leclercq, Volksvertegenwoordiger en mevrouw Olga Lefebver, Volksvertegenwoordiger.

Conform artikel 3 van ons reglement en artikel 30 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dienen wij er ons van te vergewissen of de heren De Bremaeker en Leclercq en mevrouw Lefebver ingeschreven zijn op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Bij brief van 18 januari 1983 heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers ons medegedeeld dat de heer Leclercq en mevrouw Lefebver op dezelfde datum de grondwettelijke eed hebben afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoren.

Bij brief van 20 januari 1983 heeft de Senaat ons hetzelfde medegedeeld wat de heer De Bremaeker betreft.

Ten einde niet onnodig tijd te verliezen door een omslachtige procedure voor bedoeld onderzoek naar de taalgroep via een commissie ad hoc en getoet op voormelde brieven van de Se-

naat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers stel ik voor dat de Raad er zich zou toe beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en die formaliteit als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ? (**Instemming**)

Aldus is besloten.

Met genoeg roep ik de heren De Bremaeker en Leclercq en mevrouw Lefebver dan ook uit tot lid van de Vlaamse Raad en heet hen namens u allen welkom in deze vergadering. (**Applaus**)

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Ansoms tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de laattijdige uitbetaling van premies allerhande in de sector huisvesting

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Ansoms tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de laattijdige uitbetaling van premies allerhande in de sector huisvesting.

De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, tot in den treure werd vanop dit spreekgestoelte herhaald dat het onaanvaardbaar is dat in deze periode van crisis in de bouwsector de uitbetaling van allerlei premies en toelagen op het gebied van huisvesting zo traag verloopt.

Tot voor enkele maanden maakte de sector saneringspremies hierop een gelukkige uitzondering. De laatste maanden stellen wij echter in de provincie Antwerpen vast dat bij de afhandeling van de saneringspremies ook een maandenlange vertraging optreedt. De reden voor deze vertraging zou te zoeken zijn in het gebrekkig functioneren van het Gewestelijk Huisvestingscomité, dat minimaal twee controles dient uit te voeren alvorens een premie kan uitbetaald worden. Tevens dienen dezelfde onderzoekers plaatsbezoeken te doen in het kader van de reglementering op de verwervingspremie, de huurtoelage

Ansoms

en de leningen met staatswaarborg.

Wij vermoeden dat personeelsgebrek aan de basis ligt van deze onaanvaardbare situatie. Vandaar dat ik graag van de Gemeenschapsminister vernam wat de huidige achterstand in de afhandeling van de dossiers is, in vergelijking met juni 1982. Eveneens vernam ik graag wat de huidige personeelsbezetting is in vergelijking met juni 1982. En ten slotte hoorde ik graag van de Gemeenschapsminister op welke wijze hij een einde gaat maken aan deze toestand.

De Voorzitter : De heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, heeft het woord.

Minister J. Buchmann : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, zoals het geachte lid weet kan omtrent een voorlopig toegezegde saneringspremie slechts definitief worden beslist en kan deze slechts worden uitbetaald nadat ter plaatse is nagegaan of al de vereiste saneringswerken werden uitgevoerd.

In de provincie Antwerpen worden al deze onderzoeken ter plaatse toevertrouwd aan het Gewestelijk Comité voor de Huisvesting van de provincie Antwerpen. Dat comité kan inderdaad de laatste maanden wegens personeelsgebrek de gevraagde onderzoeken niet tijdig meer uitvoeren met het gevolg dat inderdaad een vertraging is ontstaan bij de uitbetaling der saneringspremies.

Er waren in de provincie Antwerpen op 30 juni 1982 nog 319 onderzoeken uit te voeren waarvan 224 betrekking hadden op saneringspremies. Dit saldo is op 31 december 1982 opgelopen tot 1.454 onderzoeken, waarvan 1.030 inzake saneringspremies.

Tijdens bedoelde periode is het aantal onderzoekers van het Gewestelijk Comité gedaald van 4 personen tot 2, waarvan 1 slechts deeltijds onderzoeken uitvoert.

Deze toestand zal zo spoedig mogelijk worden verholpen door het inschakelen van adjunct-controleurs van werken behorend tot het personeel dat in de loop van de maand december contractueel ten behoeve van de adminis-

tratie voor de Huisvesting werd aangeworven.

Deze inschakeling kan evenwel slechts gebeuren na de thans bijna voltooide theoretische en praktische opleiding van het betrokken personeel en nadat de zeer aanzienlijke achterstand van de verwervingspremies is opgehaald, waarvoor dat personeel in eerste instantie is aangeworven.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Ik moge de leden van de Raad verzoeken voor het stellen van hun vragen gebruik te maken van de tribune. Dank u.

Vraag van de heer J. Ansoms tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de resultaten van de controle op de invoer van afval uit Nederland

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Ansoms tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de resultaten van de controle op de invoer van afval uit Nederland.

De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, op 14 decemberjongstleden hebt u, mijnheer de Minister, in antwoord op mijn interpellatie verklaard dat er vanaf 1 december 1982 aan de grensovergangen opnieuw tellingen zouden gebeuren van de vrachtwagens die vaste afvalstoffen vanuit Nederland in België invoeren. Graag vernamen wij van u, mijnheer de Minister, de resultaten van deze tellingen, liefst opgesplitst naar de aard van de afvalstoffen.

Eveneens zouden wij graag vernemen of er intussen reeds monsternames plaatsvonden en welke de onderzoeksresultaten van deze monsternames waren.

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het

woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, als antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid mededelen wat volgt.

1. Tijdens de maand december 1982 noteerden de douane-ambtenaren volgende hoeveelheden afvalstoffen die vanuit Nederland in België ingevoerd werden via 6 grensovergangen :

- vloeibare afvalstoffen : geen ;
- vaste afvalstoffen :
 - a. huishoudelijk afval : 500 vrachten
 - b. ander afval : 833 vrachten.

Er werd dus ongeveer 12.500 ton huishoudelijk en 20.825 ton ander niet-giftig afval ingevoerd. Samen werd dus 1.330 vrachten of 33.325 ton afval, via de weg, ingevoerd.

2. Er werden verschillende monsternames uitgevoerd. Uit de analysere-sultaten bleek dat het ging hetzij om reststoffen van huishoudelijke oorsprong die toegelaten worden op huisvuilstorten, klasse II ; hetzij om reststoffen van industriële oorsprong, niet-giftig en onbrandbaar, die toegelaten worden op storten voor industriële afvalstoffen, klasse 1.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer M. Olivier tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het gebruik van de mogelijkheden die het koninklijk besluit nr. 25 biedt in verband met de bevordering van de werkgelegenheid

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Olivier tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het gebruik van de mogelijkheden die het koninklijk besluit nr. 25 biedt in verband met de bevordering van de werkgelegenheid.

De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, het koninklijk besluit nr. 25 tot opzetting

Olivier

van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 26 maart 1982, biedt via het Interdepartementeel begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid aan de Gemeenschappen de mogelijkheid met de Minister van tewerkstelling en arbeid een overeenkomst te sluiten om nieuwe arbeidsplaatsen in de niet-commerciële sector te scheppen.

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen :

1. of zij ter zake reeds initiatieven genomen heeft ;
2. over welke projecten en in welke sectoren het gaat ;
3. hoeveel nieuwe arbeidsplaatsen hierdoor zullen geschapen worden ;
4. wanneer de gesloten overeenkomsten operationeel zullen zijn ?

De Voorzitter : Mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, op 8 en 16 april 1982 heb ik aan de heer Minister van tewerkstelling en arbeid voorstellen overgelegd in verband met de toepassing van het Interdepartementaal Fonds en het Derde Arbeidscircuit in de welzijnssector in Vlaanderen.

Op 7 mei 1982 heb ik een concreet voorstel gedaan voor volgende te creëren arbeidsplaatsen in de sector gezins- en bejaardenhulp :

553 gezins- en bejaardenhelpers ;
20 maatschappelijke assistenten en
15 administratieve medewerkers.

Op 11 mei 1982 volgend voorstel in de diensten voor onthaalgezinnen : 11 maatschappelijke assistenten.

Op 11 mei 1982 volgend voorstel in de kinderopvangcentra en kinderdag- en nachtverblijven :

33 kinderverzorgsters en kleuterleidsters ;
23 opvoeders A 1 ;
8 verpleegkundigen ;

6 maatschappelijke assistenten ;
6 psychologen-pedagogen en
6 werklieden.

Op 24 mei 1982 volgend voorstel in de sector van de gehandicaptenzorg :

5 maatschappelijke assistenten ;
5 licentiaten psychologie ;
15 paramedici ;
120 opvoeders ;
32 onderhoudspersoneel ;
20 administratief personeel en
3 geneesheren.

In de sector van de centra voor maatschappelijk werk diende ik een aanvraag in voor : 50 arbeidsplaatsen.

In de sector van de onthaalcentra, voor : 80 arbeidsplaatsen.

Voor twee sectoren werd tot nu toe een contract ondertekend.

In september 1982 heeft de Minister van arbeid en tewerkstelling zijn goedkeuring gegeven voor de aanwerving van 582 werknemers in de sector gezins- en bejaardenhulp en in de maand november 1982 voor de aanwerving van 192 werknemers in de sector van de gehandicaptenzorg.

Ik hoop dat de twee contracten die thans zijn gesloten spoedig operationeel zullen worden. Toch moeten vooraf een aantal problemen worden opgelost zowel in de sector van de gezins- en bejaardenhulp als in de sector van de gehandicaptenzorg.

Het probleem is namelijk dat het IDF niet voor de totale loonkost tussenkomt en bovendien de storting maar doet na verloop van ten minste 6 maanden. Dit betekent dat een oplossing moet gevonden worden voor de betaling van het gedeelte dat niet door het IDF wordt betaald en voor de uit te betalen voorschotten.

Er bestaat ook een probleem inzake interpretatie van de subsidiëerbare arbeidsplaatsen. Welke plaatsen komen precies in aanmerking voor subsidiëring binnen het IDF ? Door het Ministerie van arbeid moet hieromtrent klaarheid worden geschapen.

De aanwerving van werknemers in het kader van het IDF kan voor heel wat instellingen worden bemoeilijkt

door de verplichting vooraf 3 procent stagiaires aan te werven. De Minister van arbeid en tewerkstelling heeft echter beloofd de aanvragen tot vrijstelling binnen de voorziene regeling, de individuele aanvragen, mild te beoordelen.

Betreffende de oplossing van een aantal vragen die voorlopig nog een rem zetten op het operationeel worden van de overeenkomsten is met de Minister van tewerkstelling en arbeid door mijn diensten contact gelegd en meen ik dat wij tot een spoedige regeling kunnen komen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De Voorzitter : Dames en heren, ik constateer dat noch de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve noch de Voorzitter van de Vlaamse Executieve hier op dit ogenblik aanwezig zijn. Volgens ons reglement kunnen wij vragen laten stellen waarop de antwoorden deze namiddag kunnen worden gegeven.

— De heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, betreedt de zaal.

Excuseer mij, mijnheer Poma, ik was te vlug met mijn besluit. Toch sta ik erop de leden van de Executieve te vragen hier tijdig aanwezig te zijn.

Verschillende van onze leden waren hier om 10 uur om hun vraag te stellen en ik vind het toch maar redelijk en correct dat ook de leden van de Executieve aanwezig zouden zijn.

De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik bied mijn excuses aan omdat ik hier te laat ben.

Vanmorgen was het overlegcomité samengeroepen. Aan de agenda stond

Poma

— de bespreking van het decreet-lagasse.

Ik heb het overlegcomité verlaten, maar het is nog altijd bezig.

Aan de agenda van deze vergadering van de Vlaamse Raad staat ook een vraag tot de heer Geens. Hij heeft erom verzocht die vraag als laatste van deze ochtendvergadering te laten stellen. Hij is nu nog alleen in het overlegcomité. De bespreking was er om 10 uur nog niet beëindigd, hoewel wij dat hadden gevraagd.

Dat is de reden waarom ik hier te laat ben gekomen. Ik excuseer mij nogmaals voor deze ongewilde afwezigheid. U begrijpt evenwel het belang van de bespreking die plaatsvond in het overlegcomité.

De Voorzitter : Dat is een zeer redelijke uitleg, mijnheer de Vice-Voorzitter.

De Vlaamse Raad heeft evenwel ook haar agenda, en de vergadering begon om 10 uur.

VRAGEN (R.v.O. art. 66) (Voortzetting)

Vraag van de heer H. S. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de werking van de Nederlandse Taalunie

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de werking van de Nederlandse Taalunie.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, er zijn klachten dat de Nederlandse Taalunie niet operationeel wordt. Vermits Minister Poma heeft aangekondigd dat begin januari het Comité

van Ministers van Vlaanderen en Nederland zal vergaderen, vernam ik graag of dit inderdaad is gebeurd.

Kan medegeedeeld worden welke beslissingen werden genomen ?

Verder vernam ik graag of het personeelskader thans volledig is, derwijze dat het permanent secretariaat kan functioneren.

De begroting 1982 voorzag in 7 miljoen voor de Taalunie. Werd daarvan iets betaald, welk bedrag en met betrekking tot welke vervulde taken ?

Is de Raad voor de Nederlandse taal reeds geïnstalleerd ? Zo ja, wanneer en, zo neen, wanneer gaat dat gebeuren ?

Ook de interparlementaire commissie moet worden geïnstalleerd, doch daarover moet ik de Minister geen vragen stellen.

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de aangekondigde vergadering van het Comité van Ministers van Vlaanderen en Nederland heeft zoals aangekondigd inderdaad plaatsgehad, namelijk op donderdag 13 januari 1983 in het Ministerie van onderwijs en wetenschappen in Den Haag. De vijf betrokken ministers waren aanwezig. Gastheer en Voorzitter was de heer Deetman, Minister van onderwijs en wetenschappen. De vergadering was voorbereid door de reeds voorhanden zijnde leden van het algemeen secretariaat onder leiding van de heer De Hoog, algemeen secretaris. De aangehouden agendapunten waren : benoemingen in het algemeen secretariaat, werk- en beleidsprogramma 1983, begroting 1983, meerjarenperspectief 1984-1988, Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren.

Inzake het algemeen secretariaat werden bij protocol volgende aanstellingen ondertekend, zulks met ingang van 1 februari 1983 : de heer De Wandel tot plaatsvervangend algemeen secretaris en hoofdmedewerker voor let-

teren, de heer De Brabandere tot hoofdmedewerker voor taalonderwijs, de heer Vanderputte tot medewerker. Het betreft telkens aanstellingen voor de fase die geheten is „Taalunie-in-oprichting” en die loopt tot 31 december 1983 ; tijdens bedoelde fase is het advies van de Raad voor Taal en Letteren niet vereist. Ingevolge hogervermelde aanstellingen is Vlaanderen in het algemeen secretariaat op de geplande wijze vertegenwoordigd. De aanstellingen van Vlaams uitvoerend personeel dienen nog geregeld te worden, zulks in functie van de noodzaak die nog moet blijken en ook afhankelijk van het statuut dat aan het personeel kan verleend worden ; het onderzoek naar dat statuut is trouwens nog aan de gang.

Inzake het programma 1983 en volgende jaren zoals voorgelegd door de algemeen secretaris spraken de ministers zich gunstig uit. Vastgesteld werd dat in verscheidene kringen hoge verwachtingen gesteld worden in de Taalunie. Derhalve zijn in de meerjarerenplanning ook een groot aantal operationele terreinen vooropgesteld, onder meer het Nederlands extra muros, de Belgisch-Nederlandse instituten ; het medialandschap, de Nederlandse spraakkunst, het Nederlands in de EEG, Frans-Vlaanderen, de terminologie, de spelling...

Overeengekomen werd dat een commissie van ambtenaren betrokken zou worden bij de besluitvorming.

Wat betreft de begroting. De begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1982 voorzag een bedrag van 7 miljoen voor de Taalunie. Vijf miljoen ervan werd op 18 januari 1983 door het Commissariaat-generaal voor de internationale culturele samenwerking overgemaakt op de bankrekening van de Taalunie. Dat bedrag vertegenwoordigt een derde van het geraamde onkostenbeloop 1982, wat verhoudingsgewijs overeenstemt met het aandeel dat de Vlaamse Gemeenschap krachtens het Verdrag dient bij te dragen. In die onkosten zijn vervat : de lonen, representatiekosten, verzekering, onderhoud, werkingskosten, inventaris, reis- en verblijfkosten, vergaderkosten, bibliotheek en abonnementen. De rekeningen worden ge-

Poma

controleerd door een accountant, zijn verslag wordt overgemaakt aan het Comité van ministers.

Wat betreft de Raad voor Taal en Letteren. Die raad zal bestaan uit 45 leden, waarvan er 15 benoemd worden door de betrokken Vlaamse Ministers van de Executieve, 15 door de Nederlandse Ministers en 15 door het gezamenlijk Comité van Ministers.

Aan Vlaamse zijde werd een voorstel gevraagd en gekregen vanwege de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde. Rekening dient te worden gehouden met het cultuurpact en met de verscheidene domeinen waarop de Taalunie betrekking heeft. De onderhandelingen en onderzoeken zijn ook aan Nederlandse zijde nog aan de gang.

Nagestreefd wordt de Raad na de zomer te installeren zodat hij operatief wordt bij het verstrijken van de huidige fase Taalunie-in-oprichting.

Wat betreft de Interparlementaire Commissie. Die commissie omvat ten minste 14 leden, waarvan de helft gekozen worden uit en door de Vlaamse Raad.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer M. Olivier tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het gebruik van de mogelijkheden die door het Interdepartementaal Begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid geboden worden aan de sector cultuur

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Olivier tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het gebruik van de mogelijkheden die door het Interdepartementaal Begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid geboden worden aan de sector cultuur.

De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het koninklijk besluit nr. 25 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 26 maart 1982, biedt heel wat kansen voor nieuwe arbeidsplaatsen die in aanmerking komen voor een subsidie krachtens de wetten, decreten en besluiten die gelden op de dag waarop dit besluit in werking is getreden. Niet alleen de Staat, maar ook de Gemeenschappen en de Gewesten mogen de tussenkomst vragen. Er moet evenwel een overeenkomst gesloten worden met de Minister van tewerkstelling en arbeid. Er zijn collega's van de Vlaamse regering die hiertoe reeds initiatieven genomen hebben.

Aangezien de werkzaamheden die van cultureel belang zijn tot de niet-commerciële sector behoren, vraag ik aan de geachte Gemeenschapsminister die de cultuur onder zijn bevoegdheid heeft :

1. of hij van deze nieuwe mogelijkheden reeds gebruik gemaakt heeft ;
2. indien ja, voor welke projecten hij reeds een overeenkomst gesloten heeft en hoeveel nieuwe arbeidsplaatsen hierdoor geschapen werden ;
3. indien neen, welke hiervoor de redenen zijn en welke projecten ter zake in voorbereiding zijn ?

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op zijn vraag kan ik de geachte collega mededelen dat ik, aansluitend bij het koninklijk besluit nr. 25 tot oprichting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, inderdaad al heel wat Derde Arbeidscircuitprojecten (DAC) heb ingediend.

Zo kan ik voor de vuist opnoemen :

- Integraproject (nr. 877),

- project „bevorderen van toerisme in eigen land” (nr. 2 118),
- project „animatie van de openbare bibliotheken” (nr. 1721),
- project „Rijksculturele Centra” (nr. 1282)
- project „Hoge raad voor Volksontwikkeling” (nr. 1280)
- project „Dienst Volksontwikkeling” (nr. 1281).

Al deze projecten werden geweigerd omdat DAC-projecten slechts kunnen aanvaard worden wanneer zij een verhoging van de tewerkstelling met zich meebrengen, terwijl het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zoals trouwens de andere departementen, verplicht wordt af te slanken en een personeelsvermindering dient in te voeren met 1,5 procent ; dit in tegenstelling tot het scheppen van nieuwe arbeidsplaatsen waarover het geachte lid het heeft.

Over mijn DAC-projecten van de infrastructuur is op dit ogenblik nog geen beslissing gevallen.

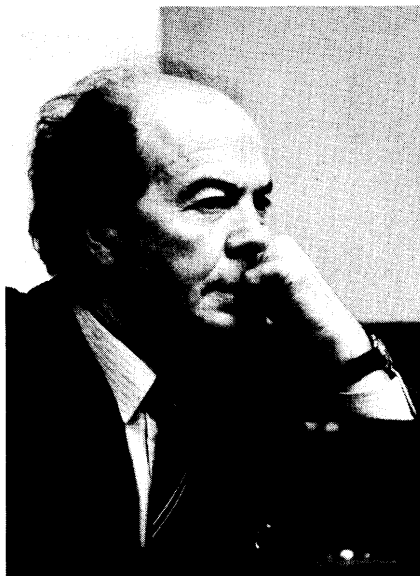
Het zal wellicht noch de vraagsteller, noch om het even welk lid uit deze Raad verwonderen dat een dergelijke gang van zaken, die mijns inziens gesteund is op een eigen interpretatie van de desbetreffende wetgeving door de ter zake bevoegde nationale ministers, voor de toekomst in geen geval stimulerend kan werken.

Het is met name zo dat de beslissing tot elk nieuw initiatief, als gevolg precies van deze deprimerende resultaten, steeds moeilijker genomen wordt.

Niettemin zijn er op het ogenblik voor wat de culturele sector betreft, toch nog steeds een aantal DAC-projecten, in voorbereiding.

Ik hoop, waarde collega's, samen met u, en wellicht samen met geheel deze Vlaamse Raad, dat de heren Ministers van tewerkstelling en begroting, wat onze projecten betreft, eerlang de hakbijl definitief zullen begraven.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Volksvertegenwoordiger J. Van Boxelaer (VU), verslaggever over het decreet-adviescomité geestelijke gezondheidszorg

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de mapjes met losse kaartjes uitgegeven door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de mapjes met losse kaartjes uitgegeven door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking werd een mapje uitgegeven met een stel van zes blanco kaartjes, een kaartje met vermelding van de telefoonnummers voor ziekenwagen, brand-

weer, rijkswacht, anti-gifcentrum en van het - Belgisch, unitair - Commissariaat-generaal voor Toerisme en en voornoemd Commissariaat-generaal zelf enerzijds en anderzijds een stel van vijftien kaartjes over het Commissariaat-generaal zelf.

Iedere lezer van deze uitgave zal met voldoening vaststellen dat op het eerste kaartje een vleende foto van de Minister voorkomt maar zich niettemin vragen stelt over het nut, de bedoeling, de taal, de inhoud en de kostprijs van deze publikatie.

De tekst bevat inderdaad een aantal woorden die niet in Van Daele voorkomen of als minder goed Nederlands worden beschouwd, zoals historiek, socio-cultureel, vervolmaken, syndicale en andere, en is wat de spelling betreft niet eenvormig.

Op het kartonnetje over de Vlaamse regering wordt het aantal leden van de Vlaamse Raad onjuist weergegeven en wordt ten onrechte medegedeeld dat deze Raad decreten afkondigt.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. de kostprijs van deze stuntelige publikatie ;
2. de oplage ;
3. de wijze van verspreiding.

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

De heer K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de heer De Beul heeft drie vragen gesteld, meer bepaald in verband met de kostprijs, de oplage en de wijze van verspreiding van bedoelde publikatie.

Ik zal op deze drie vragen antwoorden en mij van elk ander commentaar onthouden.

Inzake de kostprijs kan ik het geachte lid mededelen dat de mapjes in vijf talen werden gedrukt, met name in het Nederlands, het Frans, het Engels, het Duits en het Spaans. De totale oplage bedraagt 6000 exemplaren.

De globale kostprijs belooft 167.651 frank, wat neerkomt op 28 frank per stuk.

De bedoelde mapjes zijn inhoudelijk een wegwijzer voor de buitenlandse professoren, stagiairs, bursalen, kunstenaarsdelegaties enzovoort, die voor het eerst met het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking in aanraking komen. Ze worden aan de buitenlandse gasten overhandigd bij hun aankomst.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, in afwezigheid van de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, stel ik voor de volgende twee vragen later op de voormiddag te behandelen.

Met uw goedkeuring zullen wij thans het eerste ontwerp van decreet bespreken. **(Instemming)**

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966 - 147 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Grembergen, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen, verslaggever, (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, de Commissie voor buitenlands beleid had de hoffelijkheid mij als verslaggever aan te duiden voor de werkzaamheden. Het gaat om de goedkeuring van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966.

De besprekingen begonnen met een korte inleiding door de Gemeenschapsminister. Hij handelde over het feit dat de Vlaamse Raad bevoegdheid heeft ten opzichte van dit ontwerp van decreet in verband met de artikels 10, 12, 13, 14 en 15. Volgens de Gemeenschapsminister vielen de andere artikels buiten de bevoegdheid van de Raad. Uiteraard vinden deze artikels hun plaats tussen de andere artikels waarover de Vlaamse Raad zich dan niet hoeft uit te spreken. Dit is het tweeslachtige van het probleem.

De Gemeenschapsminister verklaarde verder dat het verdrag de concretisering is van een deel van de verklaring van de Rechten van de Mens uit 1948 en dat het erin vermelde recht een juridisch karakter heeft dat er toen niet was.

Wat de directe werking van het verdrag betreft, merkte hij op dat deze er volgens het advies van de Raad van State niet is. Dit werd door de Minister van buitenlandse zaken in de bevoegde Commissie van de Kamer bevestigd. Het werd ook door Kamer en Senaat verworpen. Bij conflict zal terzake de bevoegde rechtsinstantie zich moeten uitspreken.

Daarna volgde dan de algemene bespreking in de Commissie waarbij verschillende leden het woord namen. Eén van de belangrijkste besprekingen was welke de bevoegdheden van de Vlaamse Raad waren ten aanzien van internationale akkoorden daterend van vóór de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Hij zou slechts deze door de Vlaamse Raad laten behandelen die een latere datum hebben. Zijn de akkoorden die voordien werden afgesloten en goedgekeurd door Kamer en Senaat, wel te behandelen door de Vlaamse Gemeenschap? In de Com-

missie werd daarop geantwoord dat dit verdrag **genegocieerd** en in de Kamer werd goedgekeurd vóór de goedkeuring van de bijzondere wetten van 8 en 9 augustus 1980. In de Senaat werd het internationale verdrag nadien goedgekeurd. Dit verdrag werd dus behandeld in de overgangsfase. Anderzijds is men thans op wetgevend niveau niet meer bevoegd om verdragen af te sluiten inzake materies die geregeld worden door artikel 59bis van de Grondwet en artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het is daarom de mening van de commissie dat dit verdrag goedgekeurd dient te worden door de Vlaamse Raad. Deze laatste is overigens de rechtsopvolger van de Belgische Staat.

Een tweede mogelijkheid is gelegen in het feit dat het verdrag bestaat uit een mengeling van algemene mensenrechten en een aantal persoonsgebonden en culturele materies, terwijl de Vlaamse Raad enkel voor deze laatste bevoegd is. Bestaan er reeds precedënten van zulke goedgekeurde gemengde verdragen, zo wordt er gevraagd.

Deze blijken niet te bestaan, maar de nadruk wordt gelegd op het feit dat de Vlaamse Raad geen advies moet uitbrengen maar wel zijn instemming verlenen – of weigeren – met het verdrag. Ook wordt er verwezen naar het advies van de Raad van State dat zegt dat het verdrag voor instemming voorgelegd moet worden aan de Vlaamse Raad voor wat betreft de bepalingen en aspecten ervan die vallen binnen de aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is.

Vervolgens wordt de vraag behandeld over de rechtstreekse werking van het verdrag. De Belgische regering zegt dat het self-executing is, maar het kan dat de Vlaamse Raad de automatische werking inbouwt.

Hier is de Commissie van mening dat het perfect kan dat de Vlaamse Raad van oordeel is dat het verdrag rechtstreekse uitwerking heeft, ook al heeft de nationale wetgever daarover een andere mening. Een commissielid

maakt ook een vergelijking met de „Länder” van de Bondsrepubliek Duitsland en stelt de vraag of ook dáár de internationale akkoorden ter sprake komen.

Deze vraag wordt beantwoord door de vaststelling dat er verwarring bestaat tussen de fase van de onderhandelingen over een verdrag en de vraag of artikel 68 van de Grondwet werd gewijzigd, enerzijds, en de fase van de instemming, anderzijds. Het eerste probleem betreft de uitvoerende macht aan. Het tweede is de taak van de Vlaamse Raad.

De discussie wordt uiteindelijk beëindigd, door te stellen dat de Vlaamse Raad de bevoegdheid die hem toekomt moet uitoefenen. Hoe deze materie in de Bondsrepubliek Duitsland is geregeld, is een interne aangelegenheid van dat land.

Tot daar wat het verslag betreft. Namens mijn fractie zou ik er graag willen aan toevoegen dat minister Buchmann zich bij de bespreking uitsluitend heeft beperkt tot de artikelen 10 en 12, in restrictieve zin, terwijl, volgens mijn fractie, in feite ook andere artikelen tot onze bevoegdheid konden behoren.

Wat de opsomming van de artikelen als dusdanig betreft, is de Raad van State in zijn advies niet beperkend. Bijvoorbeeld het artikel dat handelt over het zelfbeschikkingsrecht, met name artikel 1, zou, mijns inziens, eveneens kunnen behoren tot onze bevoegdheid. De artikelen 16 en 25 handelen onder andere over de internationale controle en ook de slotbepalingen, behoren ons inziens tot onze bevoegdheid.

De Volksunie, vooral gezien het belang, stemt in met dit verdrag. Het gaat hier om een principe; het is de eerste maal dat hier een internationaal verdrag gedeeltelijk ter sprake komt. Wij meenden echter dat nagenoeg het gehele Verdrag had kunnen behandeld worden.

Wij wijzen daarom ten slotte op twee essentiële punten. Het gaat niet op dat de Vlaamse Raad zijn instemming niet kan verlenen aan bepalingen van een verdrag die gewestmateries beheersen. Een onderscheid tussen ge-

Van Grembergen

meenschapsmateries enerzijds en gewestmateries anderzijds is al te kunstmatig en enkel een gevolg van een gebrekkige redactie van de wetten van 8 en 9 augustus 1980 en volgens ons had de verklaring van minister Buchmann over onze bevoegdheden in de commissie dan ook eerder expansief dan restrictief moeten zijn. **(Applaus bij de VU)**

De Voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, vooraf wens ik de heer Van Grembergen geluk te wensen met zijn verslag. Het was niet alleen een hoffelijkheid, vanwege de Commissie, maar een wijze beslissing hem aan te stellen.

Het internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt in New-York op 19 december 1966, dat thans aan deze Raad ter bekrachtiging wordt voorgelegd, laat mij toe in het kader van deze bespreking tussen te komen om te wijzen op enkele fundamentele punten die in de Commissie ter sprake zijn gekomen inzake het Verdragsrecht dat in de toekomst aan onze gemeenschap moet worden toegekend.

Dit kan probleemloos verlopen omdat de bevoegdheid van de Raad, op basis van artikel 16 van de bijzondere wet vaststaat. Het feit dat dit verdrag dateert van lang vóór 1980 is, naar mijn mening, zonder belang want de bijzondere wet is in voege sinds 1 oktober 1980 en dit betekent dat vanaf dat ogenblik artikel 16 moet worden toegepast, ook op akkoorden die vroeger werden afgesloten. Zelfs het feit dat de materie van dit verdrag slechts gedeeltelijk onder de bevoegdheid van de Vlaamse Raad valt kan geen probleem zijn. De rechtsleer neemt aan dat de in artikel 59bis van de Grondwet genoemde internationale samenwerking ook slaat op aangelegenheden die maar voor een deel tot de bevoegdheid van de Raad behoren.

Vermits de Raad in deze zaak slechts ja of neen kan zeggen heeft hij niet de bevoegdheid zijn instemming voor-

waardelijk te maken, namelijk dat hij het eens is voor zover het zijn bevoegdheid is. Het is duidelijk dat de Raad dit impliciet bedoelt.

Voor de toekomst zou het, mijns inziens, echter aanbeveling verdienen dat de Executieve, bij de voorbereiding van verdragen, er zorg voor draagt dat in de teksten die worden ingediend nuancerings worden aangebracht die er kunnen in bestaan dat de Raden en het Parlement slechts datgene dienen te bekrachtigen dat tot hun bevoegdheid behoort.

Naar aanleiding van de behandeling omtrent de instemming met dit verdrag werden in de Commissie van verschillende zijden vragen gesteld over de bevoegdheid van Raad en Executieve inzake Verdragen. Ik wil daarop nader ingaan en ervan uitgaan dat het, naar mijn mening, belangrijk is in dit verband een onderscheid te maken tussen de fase van voorbereiding en de fase van afsluiting enerzijds en de fase van aanvaarding van verdragen anderzijds, waarvoor in de Grondwet en in de bijzondere wet het woord „instemming” wordt gebruikt.

Er is geen twijfel dat de instemming met verdragen betreffende culturele en persoonsgebonden aangelegenheden behoort tot de bevoegdheid van de Raden, in ons geval de Vlaamse Raad. Artikel 59bis van de Grondwet en artikel 16 van de bijzondere wet zijn op dat punt duidelijk.

Er is evenmin twijfel over het feit dat de instemming met verdragen, waarvan de inhoud gewestelijke materies bevat, behoort tot de bevoegdheid van het Nationaal Parlement. Artikel 16 van de bijzondere wet verwijst uitdrukkelijk naar de culturele en persoonsgebonden materies, wat het verdragsrecht betreft en niet naar de gewestmateries.

A contrario kan men stellen – en daarover is zeker geen enkele discussie – dat de gewestmateries ten opzichte van de instemming behoren tot de bevoegdheid van het Nationaal Parlement.

Inzake gewestelijke aangelegenheden is de Koning de enige verdragsluitende instantie ten opzichte van het bui-

tenland, maar de Executieve moet bij de onderhandelingen, die aan het afsluiten van het verdrag voorafgaan, betrokken worden. Dat staat met zoveel woorden in artikel 81 en ook daarover bestaat geen betwisting.

Toch moet duidelijk worden gesteld dat, als de Executieve op het terrein van eigen bevoegdheden niet het verdragsrecht bezit, zij uiteraard contracten kan afsluiten op privaatrechterlijke basis.

Met andere woorden de Executieve kan geen verdragen afsluiten, maar dit belet niet dat zij daarbuiten elk internationaal contract en ook internationale contacten kan leggen en elke bestuursdaad kan of zou kunnen stellen, die ligt in het verlengde van de haar door de bijzondere wet van 1980 verleende bevoegdheden.

Het feit over geen verdragsrecht te beschikken, ontnemt de Executieve dus niet het recht om een eigen buitenlands beleid te voeren.

Als de drie hierboven genoemde punten niet voor discussie vatbaar zijn, dan is er wel onenigheid over de vraag of de Koning nog een rol te spelen heeft, inzake het voorbereiden, negocieren en afsluiten van verdragen, die betrekking hebben op culturele en persoonsgebonden aangelegenheden.

De Vlaamse Executieve heeft, bij monde van Minister Poma, verklaard dat artikel 68 van de Grondwet, dat het recht om verdragen af te sluiten aan de Koning laat, expliciet gewijzigd werd door artikel 59bis.

Ik meen in alle bescheidenheid te mogen zeggen dat dit standpunt toch twijfelachtig is.

Artikel 59bis was reeds van toepassing toen het verdrag dat een Taalunie instelde voor Vlaanderen en Nederland op 9 september 1980 te Brussel werd ondertekend. Dit gebeurde met inachtnaam van artikel 68 van de Grondwet.

De argumenten om de expliciete opheffing van artikel 68 van de Grondwet te bepleiten, werden dus in 1980 niet aangehaald, alhoewel ze toen ook bestonden.

Suykerbuyk

Er zijn andere argumenten die doen aarzelen omtrent het standpunt van de Executieve.

Artikel 81 van de bijzondere wet zegt dat de Executieve betrokken wordt bij het onderhandelen van internationale akkoorden als het gaat om materies die tot haar bevoegdheid behoren. Men maakt in artikel 81 geen onderscheid al naargelang de gewestelijke of culturele en persoonsgebonden zaken. Men zou daaruit kunnen afleiden dat artikel 81 op alle bevoegdheden van toepassing is.

Artikel 59bis zegt overigens – en dat is, meen ik, niet zonder belang – dat de Gemeenschapsraden terzake de internationale samenwerking bevoegd zijn. De raden zijn wetgever en de wetgever heeft inzake internationale verdragen alleen een recht van instemming, met andere woorden hij kan verdragen aannemen of verwerpen, maar niet deze inhoudelijk aanpassen.

Als artikel 59bis zou gezegd hebben dat de gemeenschappen een verdragsrecht hebben, zou men hun Executieven met het negotiëren en afsluiten van verdragen kunnen belasten.

Maar artikel 59bis heeft het verdragsrecht aan de gemeenschapsraden, maar niet aan de gemeenschappen toevertrouwd. De impliciete opheffing van artikel 68 van de Grondwet lijkt mij dan ook een gevaarlijke stelling.

Ik geef toe dat er voor de andere stelling, met name dat de Vlaamse Executieve en respectievelijk de Franstalige Executieve het verdragsrecht bezitten, ook argumenten bestaan.

Een eerste argument is dat, tijdens de besprekingen van de Grondwetsherziening in 1980, vanwege de regering werd gesteld dat artikel 81 van de Grondwet, die de Executieve bij de onderhandelingen over de internationale akkoorden betreft, alleen op gewestelijke aangelegenheden slaat omdat – zo werd toen gezegd – artikel 59bis ter zake de verdragen integraal regelt, ook op het vlak van de Executieven. Deze verklaring ondersteunt

trouwens de stelling dat de Executieven ter zake zouden bevoegd zijn.

Ook wordt gesteld dat de Koning – dit is de nationale Minister – niet meer bevoegd is inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden en dat, nu de Ministers van de deelregeringen uit de nationale regering zijn gestapt, de Koning eigenlijk de minister mist die het Staatshoofd moet dekken. Artikel 68 zou dus „bij gebrek aan acteurs”, opgeheven zijn. Het hoofdargument om te stellen dat de gemeenschappen verdragen kunnen afsluiten, is echter dat het artikel 68 dateert van vóór de wetten op de Staatshervorming en dus eigenlijk niet meer past in de nieuwe context.

Dat is natuurlijk een stelling, maar van daaruit de sprong maken naar het ontoepasselijk verklaren van een Grondwetsartikel blijft twijfels oproepen ook al wil men dat verdedigen door te stellen dat, voor de internationale bevoegdheid die gewesten en gemeenschappen ongetwijfeld hebben, artikel 68 van de Grondwet een hinderlijk artikel is. Natuurlijk is dat zo, maar het artikel in de Grondwet is er nog steeds.

Hoe dan ook, dat de Executieven van de deelregeringen in een zo vroeg mogelijk stadium en niet als het zoveelste wiel aan de wagen bij het voorbereiden van internationale verdragen betrokken dienen te worden, moet een duidelijke eis zijn. Daarover kan geen twijfel bestaan.

Er is echter meer. Niets belet de Executieve het voortouw, dit wil zeggen zelf initiatieven te nemen en zelf de nationale Minister op te roepen de onderhandelingen aan te vatten.

De hierboven geschetste problematiek lijkt mij fundamenteel en daarom moet overwogen worden deze in de daartoe geschikte Commissie van de Vlaamse Raad te onderzoeken.

Men zegt dat deze zaak thans door ik weet niet welke werkgroep – en ik weet ook niet bij welke nationale of Gemeenschapsminister deze is ondergebracht – wordt bestudeerd. Dat is natuurlijk heel goed, maar vermits men reeds zo dikwijls zegt dat deze Raad zijn bevoegdheden niet uitput,

meen ik dat er hier een kans ligt een actueel probleem door de Raden te laten onderzoeken. Ik stel dus voor dat dit gezamenlijk met de Executieven in de geschikte Commissie zou gebeuren.

Tenslotte wens ik hier nog aan toe te voegen dat wij, als Raad, mogen eisen dat de Executieve bij het negotiëren van verdragen zou worden betrokken. In dat verband herinner ik aan de beslissing van 24 maart 1981 van de Commissie voor het buitenlands beleid waarbij als officiële werkwijze met de toenmalige Executieve werd afgesproken dat de bevoegde Minister de Commissie op de hoogte zou brengen van zijn voornemen onderhandelingen aan te vatten, de Commissie de kans zou krijgen over de wenselijkheid van bepaalde onderhandelingen van gedachten te wisselen, en van de stand van zaken en de vordering van de onderhandelingen zou worden ingelicht. Deze laatste bedenking heeft betrekking op de relatie Raad-Executieve, maar evenzeer als het ongewenst is dat de Executieve inzake verdragen een bij-wagen zou zijn van de nationale regering is het ongewenst dat de Raad een bij-wagen wordt van de Executieve.

Dames en heren, New-York ligt ver van hier, en het verdrag van 1966 ligt, in de tijd gezien, ook zeer ver. Al wat ik hier in het midden heb gebracht, heeft inhoudelijk niets met het verdrag, dat thans in bespreking is, te maken. Ik meen evenwel dat het een welkome aanleiding is om de problematiek van het verdragsrecht even van naderbij te onderzoeken.

Ik druk dan ook de wens uit dat de Raad deze problematiek niet van op afstand zal blijven volgen, maar actief aan het debat zal deelnemen. (**Applaus bij de CVP en de VU**)

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966, zullen wij goed-

De Beul

keuren omdat het nu eenmaal zó is dat men een verdrag al dan niet aanneemt. Men kan het niet amenderen.

Mijnheer de Minister, na een aandachtige lectuur van de artikelen die tot onze bevoegdheid behoren, dien ik toch een opmerking te maken betreffende artikel 13. Artikel 13 houdt verband met het onderwijs en vermeldt dat de staten, die partij zijn bij dit verdrag, het recht van eenieder op onderwijs erkennen. Daarbij wordt echter niets gezegd over de taal waarin het onderwijs moet worden verstrekt. De ervaring in ons land leert dat zulks heel wat problemen kan stellen. Welnu, wij zullen daar nu niet over discussiëren, maar vandaag een voorstel van resolutie indienen dat er uiteindelijk op neerkomt, gebruik makende van artikel 29 van het verdrag, aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties een wijziging voor te stellen die aan onze bekommernis zou tegemoetkomen. Wij stellen voor aan de eerste zin van artikel 13 toe te voegen: „in eigen taal, althans in die gebieden die van oudsher bewoond worden door mensen welke deze taal gebruiken”. Op dit ogenblik kan deze amendering niet, maar wij vragen dus aan de Minister ze aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties voor te stellen.

Mijnheer de Voorzitter, ik ben dan ook zo vrij thans bij u de tekst van deze resolutie in te dienen. **(Applaus bij de CVP en de W)**

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wens even het woord te voeren niet zozeer in verband met dit ontwerp van decreet, maar wel in verband met de opmerking die de heer Suykerbuyk heeft gemaakt.

Ik heb in de Vlaamse Raad een antwoord gegeven inzake de culturele akkoorden. Achteraf is gebleken dat de Minister van Buitenlandse Zaken onze zienswijze niet deelt en dat is begrijpelijk. We hebben nu een exper-

tencommissie van juristen aangesteld langs beide kanten om te onderzoeken of wij bevoegd zijn, in welke mate, enzovoort. Wanneer wij hun verslagen ontvangen, zullen wij die bestuderen. Indien geen overeenkomst kan worden bereikt, zullen wij de procedure van het overlegcomité moeten inzetten. Dit is echter de laatste stap, wij moeten eerst afwachten wat de mening is van de experts. In de huidige stand van zaken kunnen wij niets anders dan het verdrag zoals het nu is goed- of afkeuren. Het gedeeltelijk goedkeuren of amenderen, is niet mogelijk.

De Voorzitter : De heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, heeft het woord.

Minister J. Buchmann (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil in de eerste plaats de heer Van Grembergen bedanken voor het zeer objectieve verslag dat hij heeft gemaakt over dit ontwerp van decreet.

Wat artikel 1 betreft, is er de kwestie of deze materie al dan niet tot onze bevoegdheid behoort. Hierover zou een lang debat kunnen plaatsvinden wanneer wij deze materie ten gronde bespreken.

Wat de consensus betreft, verwijs ik naar mijn verklaring in de commissie waar ik heb gezegd dat deze problematiek wordt besproken in een bijzondere commissie. Terzelfdertijd antwoord ik aan de heer Suykerbuyk dat de commissie is samengesteld door afgevaardigden van de Executieven van de verschillende gewesten en de nationale regering. De Executieve wil tevens advies inwinnen bij een aantal universiteitsprofessoren, die eerlang worden aangeduid.

Wat het voorstel betreft om de hele problematiek in de commissie te bespreken, ben ik van mening dat dit inderdaad zeer nuttig zou zijn. Nochtans wil ik voorstellen dat wij eerst afwachten welke de mening is van de speciale commissie die werd aangesteld.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord

vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking.

Enig artikel

Het internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New-York op 19 december 1966, zal volkomen uitwerking hebben, wat betreft de aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 15 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van een Vlaams Comité van advies van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg — 157 (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Comité van advies van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg, waarvan het door de Commissie gewijzigd opschrift luidt als volgt : ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Comité van advies van de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Boxelaer, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Van Boxelaer, verslaggever **(op de tribune)** : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, uw Commissie heeft tijdens haar vergadering van 11 januari 1983 het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Comité van ad-

Van Boxelaer

vies van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg besproken. De Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid gaf vooraf een inleiding tot de bespreking. Hij zei dat met dit ontwerp van decreet in feite een wettelijk karakter werd gegeven aan het adviescomité van de dienst voor geestelijk ke gezondheidszorg dat sedert eind 1978 reeds officieus door hem werd geïnstalleerd en sedertdien geregeld bijeenkwam.

Als toenmalige Staatssecretaris voor sociale zaken stelde hij vast dat in deze nog vrij jonge sector diverse problemen oprezen in verband met de uitbouw van deze diensten die tot taak hebben de eerste opvang te verzekeren van alle personen die geestelijke hulp of begeleiding nodig hebben met het doel hun opname in een psychiatrisch ziekenhuis dient te voorkomen of in te korten door een degelijke nazorg.

Als gevolg van het feit dat onder andere de planningsnorm van één dienst per 5000 inwoners niet geografisch gebonden was, is het aantal aanvragen voor nieuwe diensten voortdurend gestegen. Bovendien werd om de haverklap om personeelsuitbreidingen gevraagd waardoor in deze sector een wildgroei dreigde te ontstaan.

Om dit te voorkomen diende een beleidslijn uitgestippeld te worden, waarbij de prioriteiten in functie van de beschikbare financiële middelen best in overleg met de directe betrokkenen via het comité van advies vastgelegd worden. Vandaar de oprichting van dit raadgevend en beleidsadviseerend comité.

Ingevolge de val van de toenmalige regering kon het comité destijds niet officieel geïnstalleerd worden, met het gevolg dat dit thans na meer dan 4 jaar werking eindelijk zal worden verholpen.

De samenstelling en de taakomschrijving zijn nagenoeg dezelfde als deze van het voorlopig adviescomité. Slechts het aantal effectieve leden werd met twee eenheden tot twintig uitgebreid met het oog op de vertegenwoordiging van de Nederlandsta-

lige Brusselse diensten.

Ten slotte wenste de heer Minister eraan toe te voegen dat dit ontwerp-decreet op 15 juni 1982 door de Vlaamse Executieve met eenparigheid werd goedgekeurd, mits onderzoek van enkele detailopmerkingen, waaraan onmiddellijk grotendeels gevolg werd gegeven.

Afgezien van enkele vormwijzigingen en lichte tekstcorrecties heeft de Raad van State op zijn beurt in zijn advies hierover geen fundamentele opmerkingen geformuleerd.

Dit alles liet de Vlaamse Executieve dan uiteindelijk ook toe in haar zitting van 17 november 1982 dit ontwerp unaniem goed te keuren.

Bij de algemene bespreking verheugt de Commissie zich erover dat er voortaan een eigen Vlaams officieel adviescomité voor geestelijke gezondheidszorg zal bestaan.

Een lid laat opmerken dat dit ontwerp van decreet de vervanging impliceert van het koninklijk besluit van 20 maart 1975 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg. Daarom stelt hij de vraag wat die vervanging in concreto betekent.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij opdracht zal geven om normen vast te stellen in verband met de subsidiëring. Bovendien wil hij een inventaris laten opmaken van de bestaande diensten en ten slotte zal hij de spreiding en hun werking onderzoeken omdat deze niet altijd beantwoorden aan de verwachtingen.

Vervolgens dringt de commissie bij de Gemeenschapsminister aan op normalisering en aanpassing aan de staatshervorming. De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat hij samen met zijn collega, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, zal blijven zoeken naar goede coördinatie en in antwoord 'op de vraag van een lid of dit in de schoot van de Vlaamse Executieve geen moeilijkheden teweeg brengt, antwoordt de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid dat de reeds bestaande organigram van de nieuwe

Vlaamse administratie functioneel is opgesteld en niet in de eerste plaats volgens de bevoegdheden van de onderscheiden Gemeenschapsministers.

Op vraag van een ander lid bevestigt de Gemeenschapsminister dat betreffende de vertegenwoordiging van de inrichtende machten van de centra, de pariteit zal worden verzekerd. Hierna vraagt dit lid dat de Gemeenschapsminister de lijst van de representatieve organisaties in bijlage van dit verslag zou mededelen.

De geachte collega's kunnen deze lijst vinden in bijlage van het document 157 (1982-1983)-Nr. 3.

Ten slotte zijn er meerdere leden die vragen of er voldoende inspraak zal zijn van het medisch korps. Hier verwijst de Gemeenschapsminister naar artikel 10 van het ontwerp dat bepaalt dat de minderheidsstandpunten - in het meervoud zelfs - in voorkomend geval in de adviezen zullen worden opgenomen, en dat zeker rekening zal worden gehouden met de inbreng van de medische sector.

Daarna volgt de artikelsgewijze bespreking.

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Bij artikel 2 dienen de heren Walter Peeters en Caudron een amendement in dat ertoe strekt het woord „diensten” te vervangen door het woord „centra”. Want uit de memorie van toelichting blijkt, dat wanneer men spreekt over „de diensten voor geestelijke gezondheidszorg”, men eigenlijk de centra voor geestelijke gezondheidszorg bedoelt. Het gaat enkel over de extra-murale gezondheidszorg. Deze beperking dient omwille van de duidelijkheid dan ook in de eigenlijke decreettekst opgenomen te worden.

De commissie aanvaardt deze stelling. Het amendement wordt eenparig aangenomen. Dit houdt echter in dat ook in het opschrift van het ontwerp en in littera a van punt 1 van § 1 van artikel 3 het woord „diensten” door het woord „centra” moet worden vervangen.

Van B oxelaer

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden vervolgens eenparig aangenomen.

Bij artikel 3 werd een amendement ingediend door de heer Diegenant – stuk 157 (1982-1983) – Nr. 2 – dat voorstelt in littera d van punt 1 van § 1 de woorden „landsbonden van verbonden van” weg te laten. Hij stelt dat het de samenstelling betreft van een adviesorgaan voor de Vlaamse Gemeenschap en dat de vertegenwoordigers in dit adviesorgaan specifiek Vlaamse organisaties dienen te vertegenwoordigen.

De commissie kan dit amendement bijtreden en neemt het met eenparigheid van stemmen aan.

Vervolgens wordt het aldus geamendeerde artikel eenparig aangenomen.

De heren Diegenant en Van Wambek wensen artikel 4 te amenderen door de woorden „De effectieve en plaatsvervangende leden” te vervangen door „De effectieve leden en hun plaatsvervangers”.

De indieners stellen dat een effectief lid met zijn plaatsvervanger „duo” moet vormen, zowel voor wat betreft de „categorie” als voor wat betreft het „behoren tot dezelfde representatieve organisatie”. Door deze lichte aanpassing van de tekst zou deze bedoeling meer verzekerd worden.

De meeste commissieleden treden deze stelling niet bij. Daarop trekken de indieners het amendement in.

Het artikel 4 wordt ongewijzigd aangenomen.

Artikelen 5 tot 9 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

In aansluiting bij zijn verklaring tijdens de algemene bespreking stelt de Gemeenschapsminister als amendement van de Vlaamse Executieve voor, in de tweede zin van artikel 10 na het vierde woord, de woorden „in voorkomend geval” in te lassen. De commissie aanvaardt dit amendement.

Het aldus gewijzigde artikel wordt

vervolgens eenparig aangenomen.

Artikelen 11 en 12 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Bij de eindstemming wordt ten slotte het aldus geamendeerde ontwerp van decreet met het gewijzigd opschrift eenparig aangenomen.

De Voorzitter : De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, door dit ontwerp van decreet wordt, zoals de verslaggever het zojuist heeft gezegd, een Vlaams adviesorgaan voor geestelijke gezondheidszorg opgericht. Wij begroeten dit initiatief en zullen het graag steunen.

Wanneer een Vlaams adviesorgaan wordt opgericht ligt het voor de hand – ook dit heeft de verslaggever onderstreept – dat de organisaties die er zich in laten vertegenwoordigen Vlaamse organisaties zouden zijn.

In de Commissie hebben wij het probleem van de ziekenfondsen aangesneden. Wij weten allen dat de ziekenfondsen organisaties zijn die zich bezighouden met aangelegenheden die tot de sociale voorzorg behoren. Op het niveau sociale voorzorg hebben wij alle bevoegdheden nationaal gelaten. Alle aangelegenheden inzake sociale voorzorg behoren dus tot de bevoegdheid van het Nationaal Parlement.

Wat het gezondheidsbeleid betreft zijn de verbonden van ziekenfondsen vertegenwoordigers van de verbruikers van gezondheidszorgen. Ook hier staan deze organisaties voor het feit dat het gezondheidsbeleid deels een nationale aangelegenheid is, doch ook grotendeels een aangelegenheid voor de gemeenschappen.

Vandaar dat zich in hun hoofde een zekere dualiteit aandient. Nochtans moet onderstreept worden dat wanneer men advies verstrekt ten aanzien van een beleid gevoerd door de gemeenschappen, men zeker moet zijn dat wij advies namens de verbruikers brengt, dit brengt namens de verbruikers in de Vlaamse Gemeenschap gevestigd en georganiseerd.

Aldus moeten er formules gevonden worden, waarbij het duidelijk is dat de vertegenwoordigers ook vanuit de verbruikers van de gezondheidszorgen verenigd in de verbonden van ziekenfondsen wel degelijk op een Vlaamse gemeenschapsbasis georganiseerd zijn.

Het amendement dat door de Commissie is aanvaard, laat de weg open om onmiddellijk tot een wettige samenstelling te komen op basis van de bestaande structuren. Het bevat echter ook de aanwijzing dat spoedig zou worden overgegaan tot een aanpassing van deze verbruikersorganisaties, op basis van de Vlaamse Gemeenschap die zij in dit Vlaamse adviesorgaan behoren te vertegenwoordigen. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Walter Peeters heeft het woord.

De heer W. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, dit ontwerp van decreet bewerkstelligt de officiële installatie van het op 7 november 1978 reeds opgerichte voorlopige adviescomité van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg, die ingevolge het koninklijk besluit van 20 maart 1975 werden opgericht en dus voor het eerst werden erkend en gesubsidieerd.

Het gaat hier eigenlijk alleen om het institutionaliseren van een eigen Vlaams instrument, zonder dat de geestelijke gezondheidszorg zelf inhoudelijk aan bod komt.

De toestand in de geestelijke gezondheidszorg, zoals die sedert het koninklijk besluit van 1975 is gegroeid, stelt echter op dit ogenblik enkele duidelijke, actuele knelpunten en doet bij de tendensen in zijn ontwikkeling meer en meer vragen rijzen.

Deze toestand lijkt de Minister voldoende bekend, want nog belangrijker dan de installatie van het instrument blijft, ook voor hem, de richting die in de toekomst via de oprichting van een eigen Vlaams Adviescomité aan een eigen Vlaams geestelijk gezondheidsbeleid zal worden gegeven.

Het heeft ons dan ook aangenaam verpast dat de Minister, op onze kritische

W. Peeters

bemerkingen in die zin bij de bespreking in de Commissie, zeer duidelijk heeft gesteld dat het één van de eerste, zoniet de eerste, en primordiale taak van het adviescomité zal zijn het koninklijk besluit van 20 maart 1975 grondig te herdenken en het in de vorm van een eigen Vlaams ontwerp van decreet uit te werken en aan deze Vlaamse Raad voor te leggen.

Wij dachten dat het dan ook pertinent was, ter gelegenheid van de bespreking van dit ontwerp van decreet, even bondig in te gaan op de actuele knelpunten en recente tendensen zoals die zich in de geestelijke gezondheidszorg in het algemeen en in de gehele preventieve geneeskundige sector aandienen.

Maatschappelijke probleemstelling en kritiek inzake preventieve gezondheidszorg karakteriseren zich in dit land niet alleen door een eigen traditie, maar bovendien door een belangrijke continuïteit in deze kritische traditie. Met andere woorden, problemen, knelpunten en beleidsopgaven welke reeds gedurende twee decennia werden geformuleerd, hebben momenteel slechts weinig of niets aan actuele waarde ingeboet.

Zo kan men, in een poging tot synthese van een beleidsdocument inzake preventieve gezondheidszorg, reeds in 1966 onder meer volgende punten van gegronde kritiek lezen : grote versnippering in de organisatie zelf ; gebrek aan coördinatie tussen de verschillende preventieve diensten ; gebrek aan continuïteit in de uitwisseling van informatie en dossiers ; onvoldoende samenwerking tussen preventieve gezondheidszorg en medici ; gebrek aan voorlichting van het grote publiek ; ontbreken van wetenschappelijke onderbouw van de preventieve gezondheidszorg ; een weinig verantwoord evolutief en samenhangend beleid.

Wanneer het spraakmakende Verbond der medisch-sociale diensten in 1969 een tussentijdse balans opmaakt over de preventieve gezondheidszorg in het algemeen, het gezondheidscentrum in het bijzonder, dan registreert men in de besluiten : „Een aanzienlijk

toegenomen belangstelling, een ruimere opvatting in de richting van een positieve gezondheidszorg en een aanzet tot multidisciplinaire samenwerking.”

Daarnaast is men toch ook van mening dat „om de hoogst mogelijke doelmatigheid te bereiken, de aldus verruimde diensten voor preventieve gezondheidszorg moeten kunnen steunen op een harmonieus uitgebouwde organisatie die de kans biedt tot perfecte coördinatie tot continuïteit en tot eenheid. Dergelijke harmonische organisatie en actie is evenwel slechts mogelijk mits een samenhangend beleid op het niveau van de politieke verantwoordelijken, want van alle fragmentarisme, met andere woorden het is hoogst nodig dat alle betrokken officiële instanties, ministeriële departementen en parastatale organismen, slechts besluiten tot nieuwe oriënteringen of nieuwe reglementeringen, na voorafgaandelijk ke wederzijdse, ernstige consultatie en dat zij bovendien streven naar harmonisatie van wat reeds aan reglementeringen en onderrichtingen bestaat”.

Het klinkt allemaal erg mooi, veelbelovend en bemoedigend, maar inderdaad, mijnheer de Minister, veel verandering is er totnogtoe niet gekomen. Zowel liberaal denkende als maatschappelijk progressief denkende artsen, de verantwoordelijken voor de overheidsuitgaven, inrichtende besturen van diensten en instellingen, leden van teams tot en met het publiek, de cliënt, de consulant, niemand blijkt tevreden met de bestaande situatie.

Als belangrijkste oorzaken wordt ondermeer gewezen op een gebrek aan inzicht, dat voornamelijk in een deficiënte opleiding van gezondheidswerkers en de afwezigheid van wetenschappelijke evaluatieprogramma's tot uiting komt, een gebrek aan mensen en middelen die op onevenwichtige wijze door de curatieve sector worden weggezogen en in historisch verkeerd gegroeide toestanden, waarbij de deelsgewijze en pragmatische groei van de preventieve gezondheidszorg, partialisering, overlappen, afwezigheid van continuïteit en tekort aan efficiëntie in het kielzog meevoeren.

Meer en meer wordt dan ook geopteerd voor een duidelijke strategie, een strategie in drie etappes :

de eerste etappe, een kaderwet die de juridische onderbouw moet vormen voor het toekomstig beleid en de grote organisatorische lijnen bepaalt voor de uitvoering, met het accent op de horizontale bindingen. In de geestelijke gezondheidszorg is een volledig herwerkt, eigen Vlaams decreet dan ook de eerste en belangrijkste stap in de richting van een eigen Vlaams, verantwoord, efficiënt en behoeftegericht, globaal preventief gezondheidsbeleid.

De tweede etappe is het in vraag stellen van alle bestaande formules qua inhoudelijke werking, externe bindingen, organisatie en financiering. Hierin zal een nieuw decreet inzake geestelijke gezondheidszorg ook grondige wijzigingen dienen aan te brengen.

De derde etappe is het voorzien van een financiering die de beoefening van een preventieve activiteit voldoende abstractief maakt, zowel voor technici als voor beheerders. Het is een derde belangrijke opdracht in de strategie van een eigen Vlaams preventief geestelijk gezondheidsbeleid, eveneens te regelen door hetzelfde decreet.

Mijnheer de Minister, zowel de gestelde diagnose als de gesuggereerde strategie blijven onverminderd van kracht, wat in de blijkbaar contradictische conclusie resulteert dat de preventieve gezondheidszorg in dit land chronisch ziek is, met regelmatige injecties van regeringsverklaringen als enige toegepaste therapie.

In de geestelijke gezondheidszorg zijn er bovendien nog enkele eigen, meer specifieke knelpunten en problemen die wij ter gelegenheid van de bespreking van dit decreet niet onopgemerkt kunnen laten voorbij gaan.

Zonder oorzakelijke diagnose wordt het oprichten door dit decreet van een ter zake bevoegd adviescomité een zoveelste „Kurieren am Symptom”.

Het grote knelpunt in de sector van de ambulante geestelijke gezondheidszorg is de té snelle, té ongecontroleerde ontwikkeling van deze sector se-

W. Peeters

dert het koninklijk besluit van 20 maart 1975.

Tot 1975 waren er haast geen diensten voor geestelijke gezondheidszorg, de zogenaamde dispensaria voor geesteshygiëne ter zijde gelaten. Deze diensten waren bovendien slechts uiterst schaars bemand.

In 1975 wordt er een financieel aantrekkelijk koninklijk besluit uitgevaardigd en plots schieten de centra voor geestelijke gezondheidszorg als paddestoelen uit de grond. Opvallend daarbij is dat het overgrote deel ervan niet wordt opgericht door nieuwe initiatiefnemers maar wel door personen die reeds inrichtende macht waren van een psychiatrisch ziekenhuis, een gezondheidscentrum, een PMS-centrum, een sociaal centrum enzovoort en die aldus een nieuwe dienst aan het bestaande pakket voorzieningen toevoegde.

Men mag hier bijgevolg gerust spreken van een institutionele reflex bij een aantal inrichtende machten, waarbij het er in de eerste plaats op aankwam mogelijke concurrenten vóór te zijn en waarbij de reële behoefte aan geestelijke gezondheidszorg in de betrokken regio nauwelijks ter sprake kwam. Heel wat centra voor geestelijke gezondheidszorg zijn dus ontstaan zonder dat op een verantwoorde wijze werd gepeild naar de reële behoeften die in een bepaalde regio op het vlak van de geestelijke gezondheidszorg aanwezig waren.

Bovendien werd bij de oprichting meestal té weinig rekening gehouden met het bestaan en de mogelijkheden van andere diensten en instellingen waar ook mensen met psychische problemen terecht komen.

Ten eerste, deze institutionele reflex heeft tot gevolg gehad dat de doorstroming van cliënten vanuit de eerstelijns hulpverlening op vele plaatsen te wensen overlaat en dat men soms zelfs tot een concurrentiële opstelling komt tussen enerzijds de centra voor geestelijke gezondheidszorg en anderzijds de consultatiebureaus voor levens- en gezinsproblemen of centra voor maatschappelijk werk. Ook de

verhouding met de psychiatrische ziekenhuizen is meestal, op zijn zachtst uitgedrukt, niet schitterend.

Ten tweede, een ander gevolg van dit institutionele uitbouwen van de centra voor geestelijke gezondheidszorg was, dat een aantal inrichtende machten eigenlijk niet goed wisten wat zo'n centra eigenlijk zijn en dat zij bijgevolg personeel aanwierven zonder daarbij duidelijke criteria voorop te stellen en zonder een duidelijke basisfilosofie wat betreft de ambulante gezondheidszorg.

Heel wat personeelsleden kwamen aldus terecht in een heel nieuwe sector waaromtrent nog maar weinig theorie bestaat en met inrichtende machten die meestal geen duidelijke doelstellingen voor ogen hebben. Bovendien liep in vele gevallen ook iets mis met de psychiater die geacht wordt de leiding te nemen in een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Sommige psychiaters beschouwen hun job in deze centra als een bijverdienste en hebben hun hoofdtaak in een psychiatrisch ziekenhuis. Om in een centrum voor geestelijke gezondheidszorg beter werk te leveren is een totaal andere mentaliteit nodig dan deze waarmede traditioneel in een psychiatrisch ziekenhuis wordt gewerkt.

Heel wat, vooral jonge psychiaters, voelen zich nochtans wel tot de sector van de ambulante geestelijke gezondheidszorg aangetrokken maar, zij missen de nodige ervaringen en een sterk theoretische achtergrond om een nieuwe dienst gestalte te geven.

Gevolg van dit alles is dat heel wat diensten voor geestelijke gezondheidszorg lange tijd op zoek zijn geweest naar hun identiteit en mischien nog steeds op zoek zijn.

Dit zoeken naar een eigen identiteit heeft dikwijls tot gevolg dat men de problemen, waarvoor men eigenlijk is opgericht, niet aandurft en zich dan vooral gaat bezighouden met minder zware problemen, waardoor men dan onvermijdelijk terecht komt op het werkerrein van andere diensten of instellingen, met alle gevolgen van overlapping, concurrentie en zo meer.

Men kan zich niet aan de indruk ont-

trekken dat de echte intrapsychische problemen te weinig aan bod komen in de diensten voor geestelijke gezondheidszorg en dat er relatief te veel puur relationele en sociale problemen worden behandeld.

Een bijkomend probleem is het feit dat het personeel van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg verondersteld wordt in team te werken en daar in de opleiding niet, of onvoldoende is op voorbereid.

Om uit al deze „identiteitsproblemen” te geraken zijn enerzijds een doorgedreven vorming en bijscholing en anderzijds intensieve contacten onder de diensten zelf en met andere instellingen noodzakelijk.

Bij al deze knelpunten, u zult dat niet ontkennen, mijnheer de Minister, gaat de subsidiërende overheid niet vrij uit.

Onmiddellijk na het verschijnen van het koninklijk besluit in 1975 werden massa's nieuwe diensten voor geestelijke gezondheidszorg erkend en gesubsidieerd, zonder dat enige planning, tenzij een zuiver budgettaire, aanwezig was. Deze politiek van „erkennen wat opgericht wordt” had tot gevolg dat in sommige regio's meerdere diensten kort na elkaar of zelfs tegelijkertijd werken erkend, terwijl grote delen van Vlaanderen nog witte plekken op de kaart bleven.

Wij hopen, mijnheer de Minister, dat naast de inhoudelijke uitbouw via het door u aangekondigde decreet, het Vlaams adviescomité dat door dit decreet wordt opgericht, of beter tot een eigen Vlaams adviescomité wordt gefederaliseerd, even zeer zal waken over een verdere evenwichtige instrumentele uitbouw van de sector van de geestelijke gezondheidszorg als essentieel pril element van een aanzet tot een eigen Vlaams gezondheidsbeleid.

Een specifiek Vlaams gezondheidsbeleid kan niet zonder specifiek Vlaams adviesorgaan dat eigen Vlaamse standpunten inneemt.

De Volksunie zal dit decreet dan ook, in het verlengde van het decreet tot oprichting van de Vlaamse commissie

W. Peeters

voor ziekenhuisprogrammering, dat door de Vlaamse Raad op 15 december 1982 unaniem werd goedgekeurd, volmondig steunen. Niet echter, mijnheer de Minister, zonder het inhoudelijk ke voorbehoud waarvoor u ons echter wel de waarborg van een nieuw decreet in het vooruitzicht hebt gesteld en met het daaraan verbonden voorbehoud van de wellicht ontoereikende middelen. Maar dat is een ander probleem en daarover hadden wij het reeds en zullen wij het opnieuw hebben bij de bespreking van uw begroting. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : De heer De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, heeft het woord.

Minister R. De Wulf (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, allereerst wil ik de heer Van Boxelaer, verslaggever, danken en feliciteren voor zijn uitstekend verslag dat niet alleen een trouwe weergave is van de besprekingen die in de commissie hebben plaatsgevonden maar ook de essentiële oriëntering en bedoeling van dit ontwerp van decreet zeer duidelijk benadrukt.

Ik dank de heer Peeters voor de bijdrage in de diepte over de ruime bedoelingen van dit ontwerp die hij in zijn uiteenzetting heeft gegeven. Ik kan mij trouwens in grote trekken bij zijn bedenkingen aansluiten. Onze collega heeft de vinger gelegd op een aantal mankementen die ongetwijfeld bestaan in deze sector, zoals ik trouwens ook al heb uiteengezet in de Commissie.

Hoe dan ook, het is juist dank zij de aanbreng die deze commissie van advies voor het uitstippelen van een toekomstig beleid kan brengen, dat wij erop rekenen zo vlug mogelijk deze lacunes te kunnen opvangen. Ik bevestig dus zeer graag dat dit niet alleen mijn bedoeling is, maar dat dit reeds een begin van concretisering heeft gekregen door de commissie als prioritaire opdracht mee te geven dat een herziening van het koninklijk besluit van 22 maart 1975 onmiddellijk zou worden aangepakt, dit met de bedoeling een ontwerp van decreet uit te werken dat in deze sector de volledig

nieuwe gedragslijn zou moeten uitstippelen die wij in de geestelijke gezondheidszorg willen uitgaan. Een tweede prioritaire opdracht zou erin bestaan een evaluatie op te maken van de werking, om aan de hand van die evaluatie ook daar de nieuwe oriëntering te bepalen. Ik ben het er volmondig mee eens dat op de interne organisatie van sommige centra wel een en ander aan te merken is, dat er ongetwijfeld in het verleden een wildgroei is ontstaan en dat er ook een gebrek aan coördinatie is. Een gebrek aan coördinatie, niet enkel tussen de centra zelf, maar ook tussen de centra en de andere instellingen en gezondheidswerkers, waar in feite in een geordend bestel iedereen zijn opdracht volgens wel afgebakende lijnen op een meer functionele manier zou moeten kunnen vervullen.

Wij gaan dus in het kader van een ruimere strategie samen met het adviescomité deze nieuwe oriëntering uitwerken. Ik hoop daar zeer spoedig resultaten te kunnen boeken en u deze in de Vlaamse Raad te kunnen voorleggen.

Een derde opmerking die door de heer Peeters is gemaakt betreft de financiering en sluit ook enigszins aan bij het betoog van de heer Diegenant. De financiering is niet alleen, zoals de heer Peeters heeft laten uitschijnen aan het einde van zijn betoog, een probleem van de begroting van onze Vlaamse Gemeenschap, maar situeert zich zoals wij allemaal weten, in een veel ruimer kader. Hierbij zijn wij toch wel het slachtoffer van de eerder ongelukkige bevoegdheidsopdeling die in de staatsvorming is tot uiting gekomen, zeker wat de sector gezondheidszorg betreft. Ik geloof dat wij daar allemaal zeer goed van bewust zijn. Het is trouwens de bedoeling van de Executieve ook die problemen aan te pakken. Ik kan u verzekeren dat men binnen enkele maanden wel initiatieven op dat stuk mag verwachten. Ik verbind mij er persoonlijk toe, in het kader van het gezondheidsbeleid, althans de verdere communautarisering van deze problematiek te trachten gestalte te geven. Mijnheer Diegenant, dat zal er dan meteen bepaalde organisaties toe moeten aanzetten zich op dat ogenblik nog beter te

structureren en organisatorisch in te schakelen in een verder doorgetrokken communautarisering van het gezondheidsbeleid. Dit is een onafwendbare evolutie waarvan wij in de volgende maanden werk zullen maken.

In heel dat bestel is dit ontwerp slechts een minieme schakel, maar zoals wij hebben kunnen opmerken uit de besprekingen in de Commissie, kan dit ertoe bijdragen een toch zeer belangrijk onderdeel te saneren en er zodoende in de toekomst toe te komen de nodige samenwerking tot stand te brengen tussen de verschillende organisaties die zich met de geestelijke gezondheidszorg inlaten.

Ik dank u nu reeds voor het vertrouwen dat u deze namiddag aan dit ontwerp van decreet zult geven. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk I Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

-- **Aangenomen.**

Hoofdstuk II Oprichting en taakomschrijving

Artikel 2

§ 1. Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een Vlaams Comité van advies van de centra voor

Voorzitter

geestelijke gezondheidszorg opgericht, hierna te noemen het comité van advies.

§ 2. Het comité van advies heeft als opdracht op eigen initiatief of op verzoek van de Vlaamse Executieve advies uit te brengen nopens elke kwestie die betrekking heeft op de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

§ 3. Het comité van advies brengt advies uit binnen de maand na het indienen van de aanvraag. Deze termijn kan in gemeen overleg worden verlengd. Verstrijkt de termijn zonder dat het advies is uitgebracht dan moet de adviesaanvrager niet langer wachten.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk III Samenstelling

Artikel 3

§ 1. Het comité van advies bestaat uit :

1. twintig effectieve leden, met name :

a) zes vertegenwoordigers van de inrichtende machten van de centra voor geestelijke gezondheidszorg ;

b) zes vertegenwoordigers van de equipes ;

c) twee vertegenwoordigers van de huisartsen voorgedragen door de „Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen” ;

d) twee vertegenwoordigers van de ziekenfondsen ;

e) één vertegenwoordiger van de openbare sector der psychiatrische inrichtingen ;

f) één vertegenwoordiger van de vrije sector der psychiatrische inrichtingen ;

g) één vertegenwoordiger van de openbare sector van de preventieve gezondheidszorg ;

h) één vertegenwoordiger van de vrije sector van de preventieve gezondheidszorg ;

De heren G. Temmerman (SP), initiatiefnemer voor het decreet-procedurevereenvoudiging Gemeentewet, en (rechts) L. Tobback (SP). Uiterst links : PW-leden L. Pans, O. Van den Broeck en W. Taelman

2. twintig plaatsvervangende leden die onderscheidenlijk tot dezelfde categorie behoren als de effectieve leden.

§ 2. Een vertegenwoordiger van de Vlaamse Executieve woont van rechtswege de vergaderingen van het comité van advies bij.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

De effectieve en plaatsvervangende leden worden, op voordracht van hun representatieve organisaties, benoemd door de Vlaamse Executieve.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

Het mandaat van de leden duurt drie jaar en is hernieuwbaar. Het lid dat in de plaats treedt van een titularis of een plaatsvervanger beëindigt het mandaat van het lid dat opge-

volgd wordt.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk IV De Voorzitter

Artikel 6

Uit de effectieve leden worden door de Vlaamse Executieve een voorzitter en een ondervoorzitter benoemd.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk V Werking

Artikel 7

Het comité van advies stelt een huishoudelijk reglement op dat aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve wordt onderworpen.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 8

§ 1. Om geldig te beraadslagen moet ten minste de helft van de stemgerechtigde leden bedoeld in artikel 3, § 1, aanwezig zijn.

§ 2. Indien dit quorum niet wordt bereikt wordt het comité van advies binnen de veertien dagen in een nieuwe vergadering bijeengeroepen. De agenda bevat de uitgestelde punten. Het comité van advies beslist dan over die punten ongeacht het aantal aanwezigen.

— **Aangenomen.**

Artikel 9

Het comité van advies wordt samengeroepen door de voorzitter :

- a) op eigen initiatief ;
- b) op verzoek van één vierde van de leden ;
- c) op verzoek van de Vlaamse Executieve.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

De adviezen van het comité van advies zijn met redenen omkleed. In elk advies wordt in voorkomend geval samen met het meerderheidsstandpunt het minderheidsstandpunt meege-deeld.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

Het secretariaat van het comité van advies wordt waargenomen door een ambtenaar aangewezen door de Vlaamse Executieve.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk VI

Slotbepaling

Artikel 12

De artikelen 27 tot 30 van het konink-

lijk besluit van 20 maart 1975 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg worden wat betreft de Vlaamse Gemeenschap opgeheven.

— **Aangenomen.**

De Voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend en naar de bevoegde commissie verwezen :

Voorstel van resolutie van de heren De Beul, Nutkewitz, De Baere en Suykerbuyk betreffende het decreet houdende goedkeuring van het internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten opge-maakt te New-York op 19 december 1966.

Verwezen naar de Commissie voor buitenlands beleid.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer G. Temmerman c.s. houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1° van de Gemeentewet

— 114 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Temmerman c.s. houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1° van de Gemeentewet.

De heer Tant, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Tant (op de tribune) : Mijn-

heer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik geef hier een kort relaas van de bespreking in de Commissie voor ondergeschikte besturen. Tot nu toe is dat de benaming van deze Commissie, doch wellicht niet meer voor lang.

Mijnheer de Voorzitter, in de inleiding tot de bespreking werd vooreerst een korte uiteenzetting gegeven over de motivatie van de indiening van dit voorstel, die teruggaat op de wenselijkheid omodeloos tijdverlies te voorkomen bij de uitoefening van de bestuurlijke voogdij betreffende het aangaan van leningen ter financiering van opdrachten, bedoeld in artikel 82bis, paragraaf 2, tweede lid van de gemeentewet.

De aanwezige Gemeenschapsminister, belast met de Vlaamse binnelandse aangelegenheden, wees er op hoe de Vlaamse Executieve unaniem akkoord was met het ingediende voorstel.

Na een korte gedachtenwisseling bleek de commissie het er over eens te zijn dat dit voorstel wel degelijk binnen de bevoegdheidssfeer van de Raad valt, vermits het er niet toe strekt de organieke wet — de gemeentewet — te wijzigen, maar slechts de procedure verder regelt voor de goedkeuring van beslissingen, zoals voorzien in artikel 76, 1° van de gemeentewet.

Een lid vroeg dat bij deze gelegenheid de grootste duidelijkheid zou worden geschapen, zowel wat het begin van de in te korten termijn betreft, als wat de rechtsgevolgen betreft, wanneer binnen de gestelde termijn geen goedkeuring — of geen afkeuring — werd gegeven.

Om tot een grotere rechtszekerheid te komen, stelde de heer Van Keirsbilck een amendement voor ertoe strekkende het artikel 2 in volgende zin aan te vullen : „De goedkeuring wordt als verworven beschouwd bij ontstentenis van een beslissing”.

Dit amendement werd door de Commissie eenparig aangenomen.

Vervolgens werd het ongewijzigde artikel 1, het geamendeerde artikel 2 en ten slotte het aldus gewijzigde voor-

Tant

stel van decreet door de 12 aanwezige leden eenparig aangenomen.

De Voorzitter : De heer Galle, Minister van binnenlandse aangelegenheden, heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, te elfder uur heeft de Executieve gemeend een kleine technische wijziging te moeten voorstellen via een amendement dat ondertussen werd uitgedeeld en dat naar het oordeel van de Executieve een grotere rechtszekerheid geeft. Het is de letterlijk overgenomen procedure voorzien in artikel 82bis paragraaf 2, derde lid van de Gemeentewet. Dit amendement luidt 'als volgt :

„De goedkeuring wordt als verworven beschouwd bij ontstentenis van betekening van een andersluidende beslissing binnen veertig dagen nadat het besluit bij het provinciebestuur is ontvangen.”

Ik meen wel, collega's, dat dit een verduidelijking is inzake de bepaling van de termijn, zodat daarover later geen discussie kan zijn.

Ik hoop dat de Vlaamse Raad dit amendement zal willen toevoegen aan het voorstel van decreet van de heer Temmerman. **(Algemeen applaus)**

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

De voorgedijoverheden, die krachtens artikel 76, 1° van de Gemeentewet hun goedkeuring dienen te geven aan leningen aangegaan ter financiering van de opdrachten als bedoeld in artikel 82bis, § 2, tweede lid van voornoemde wet, beschikken over een termijn van veertig dagen om deze goed te keuren. De goedkeuring wordt als verworven beschouwd bij ontstentenis van een beslissing.

Bij artikel 2 is er een amendement ingediend door de Vlaamse Executieve, dat ertoe strekt de laatste paragraaf te vervangen door wat volgt :

„De goedkeuring wordt als verworven beschouwd bij ontstentenis van betekening van een andersluidende beslissing binnen veertig dagen nadat het besluit bij het provinciebestuur is ontvangen”. De stemmingen over het artikel en het amendement worden aangehouden.

Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De heer A. Diegenant : Mijnheer de Voorzitter, is er voor het stellen van de mondelinge vragen die op de agenda van deze voormiddag voorzien waren en nog niet konden gesteld worden, een andere regeling getroffen ?

De Voorzitter : Mijnheer Diegenant, in overeenkomst met de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, zult u deze vragen deze namiddag om 14 uur kunnen stellen.

Wij zullen onze werkzaamheden deze namiddag aanvatten met het stellen van de mondelinge vragen van de heren Diegenant en Vervaet aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 11.45 uur.
